

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 92.

Anden Session.

35te Møde.

Onsdagen den 27de November.

(Fortsat).

Orsted (fortsat): Det er bleven yttret, at det var kun mindre betydelige Spørgsmaal; men Meget af det, der synes at være ubetydeligt, kan med Hensyn til Gjennemførelsen af Valget have en stor Betydning. Jeg skal ikke opholde mig længere ved en Udviſning af mine Grunde. Jeg troer, at det, jeg har anført, kan være tilstrækkeligt nok. Det er min fulde Overbeviſning, at man gjør Færverne en ſlet Tjeneste, ved at give en Valgløv for ſamme, forinden Beboerne kunne faae Leilighed til at erklære ſig derover, og ſolgen deraf er, at jeg ikke ſtemmer for den foreſlaaede Valgløv. Jeg troer, det er unødvendigt udtryffeligt at ſtemme imod den, ſiden jeg veed og maa antage efter hvad der hidtil er paſſeret, at der er overveiende Pluralitet derfor, og ſiden Reſultatet dog vilde blive det ſamme. Men jeg har blot villet gjentage den Tilfjendegivne af, at jeg ikke anſeer det gavnligt, og maa fremdeles vedblive den Mening, at Sagen forſt burde modnes ved at forelægges Beboerne af Færverne.

Slensborg: Det er gaaet mig, ſom det er gaaet den høitærede ſjerde Landſtthingsmand for Kjøbenhavn (Blechingberg), at jeg i høi Grad har deelt de Betænkkeligheder, ſom den ærede Minoritet i Udvalget (Orsted) har udtalt med Hensyn til den foreliggende Lovs Betimelighed, og jeg kan ikke nægte, at, hvad den ærede Minoritet har anført under Sagens Behandling om denne Sag, er forekommet mig i den Grad indlyſende, at den Tvivl, jeg fra Begyndelſen havde, om jeg ſkulde ſtemme for Udfæſtet, nu er gaaet over til Viſhed hos mig om, at jeg maa ſtemme mod det, navnlig

efterat jeg ved Sagens anden Behandling er bleven nærmere beſkjendt med de enkelte Beſtemmelſer og det hele, ſom den ærede Taler har kaldet det, indvirkede Maſtineri, man har udarbejdet for en Landsdeel, efter den blotte Formodning om hvad der efter Localiteterne kunde være henſigtsmæssigt. Jeg tillader mig at troe, at den Enſtemmighed, ſom har viiſt ſig under Lovens Behandling, for en ſtor Deel har ſin Grund deri, at man paa Grund af Ubekendſkabet til Forholdene ikke har kunnet bedømme det mere eller mindre Henſigtsmæssige i det Foreſlaaede. Saaledes er det gaaet mig, men heri ligger for mig en vigtig Grund til at votere mod Loven. Hvad Loven bør være bygget paa, er dog ikke blot Formodningen, men Viſheden om hvad der er gavnligt; men denne Viſhed kunne vi i ethvert Tilfælde kun faae ved at høre de Paagjældende ſelv. Mit Hovedargument for at ſtemme mod Loven er altsaa, at Færingerne ikke have haft Anledning til at ytre deres Mening om, hvilke Beſtemmelſer der maatte være de henſigtsmæssigſte med Hensyn til den Afgang til Repræſentationen paa Rigsdagen, ſom man vil give dem. Forſaaavidt det er anført, at man altid foreløbigt kunde give Loven for Færverne og da senere modificere den, naar man havde hørt de Mænds Mening, der bleve udvalgte paa Færverne, maa jeg bemærke, at det synes mig dog bedre ikke at give en Lov, ſom man forudſeer vil blive proviſoriſk, naar ikke en uomſtridelig Nødvendighed taler derfor. Hertil kommer, at, naar det er Færingernes eget Onſke og Mening, man vil høre, kan man kun erfare dette Onſke af dem, der maae anſees for deres rette Repræſentanter, men ſom deres rette Repræſentanter kan kun anſees de, der ere valgte efter en Lov, ſom de paagjældende med Localiteterne fortrolige og nærmest beſkjendte